

Em dic Frederic Solé Ivern. Vaig néixer a Barcelona el 1965 però em vaig criar a Bonastre, un poblet del camp de Tarragona. Quan vaig tenir l'oportunitat d'anar a la universitat, vaig fer cap a l'Hospitalet de Llobregat, concretament a un pis minúscul del barri de la Torrassa, prop de la plaça Espanyola. D'això ja en fa 30 anys. Després vaig viure al barri de Sant Josep i, finalment, ara ja fa 10 anys, al barri del Centre.

D'entrada vaig considerar l'Hospitalet com un lloc de pas, però hi vaig acabar arrelant, amb la meva parella, i és on han nascut els nostres fills. Per això he passat de contemplar amb una certa indiferència aquella ciutat del Pujana, a veure amb preocupació aquesta de la Marín. Perquè, en general, continua sent un lloc mal endreçat, esquarterat per les vies del tren, de carrers estrets, i molts encara torts i costeruts, i voreres minúscules, amb una gran mancança de parcs, arbres, places i bancs i perquè continua creixent sota el patró de l'especulació urbanística, sense cap mena de respecte pel patrimoni, semblant blocs a tort i a dret. I això, en una ciutat amb una densitat de població escandalosa, encara és més greu.

I és amb l'arrelament que vaig començar a implicar-me amb la ciutadania i les entitats, amb el Consorci de Normalització Lingüística, amb la Coordinadora d'Associacions per la Llengua, amb la Coral els Matiners i el Cor de Nit, amb el Centre Catòlic, amb Òmnium Cultural. I és així que he après que, si no ens fem nosaltres les coses, no ens les farà ningú.

En l'àmbit laboral, he fet de mestre, de teleoperador, de transcriptor, de traductor i, des de fa 15 anys, d'administrador al Parlament de Catalunya. Potser per això puc dir que, sense haver militat mai en cap partit polític, en conec una mica el funcionament i el pa que s'hi dona a nivell de càrrecs electes, gràcies sobretot a les llistes tancades i a la disciplina de partit. És per això que l'opció d'unes primàries obertes a tota la ciutadania em sembla una oportunitat real d'apoderar la gent, de donar-li veu i de donar poder a aquesta veu.

Vull que aquesta ciutat sigui més endreçada i més neta, que tingui un enllumenat i un manteniment a l'alçada dels impostos que paguem, i no que només s'arreglin els carrers cada quatre anys, just abans de les eleccions; que creixin les zones de vianants i les voreres i els arbres i els parcs; que es doni prioritat al transport sostenible, que es conservi el patrimoni arquitectònic, que no es facin més blocs de pisos a l'engròs; que es dignifiquin les zones industrials, que es fomenti el comerç local i l'emprenedoria; que es vetlli especialment pel benestar i la cohesió socials, per l'educació i la cultura, per la participació ciutadana, que sigui de veritat una ciutat acollidora i el fonament de la república.